

Status er overordentlig gunstig og betryggende ogsaa efter Udredelsen af de 4 Millioner.

Skulde Anstalten nogenstunde komme i det Tilfælde ikke at have tilstrækkelige Midler, maatte det — forjaavidt Tariffen er brugbar til de Forsikringer, der tegnes, efterat Statusopgjørelsen har fundet Sted — skyldes en eller flere af følgende tre Grunde:

- 1) Dødeligheden kan blive ugunstigere for Anstalten end den, der er benyttet ved Opgjørelsen;
- 2) Rentefoden kan blive lavere;
- 3) Verdien af Formuen kan være anslaaet for høit.

ad 1. Som allerede tidligere omtalt, er der i Anstaltens hele Forsikringsbestand et meget godt numerisk Forhold mellem de Forsikringer, ved hvilke en vis Forandring i Dødeligheden virker i een Retning, og dem, ved hvilke den virker i den modsatte. Den dobbelte Statusopgjørelse har herom nærmere viist, at dersom $3\frac{1}{2}$ Procents Opgjørelsen, som er foretaget paa Anstaltens fuldstændige Dødeligheds erfaringer, i Stedet derfor var sket med den Dødelighed, der ligger til Grund for de nu bestaaende Tariffer af 1870, vilde den samlede fornødne Formue, 34,6 Millioner Kroner, kun være bleven forøget med 400,000 Kr. Overstudet vilde altsaa under saadanne ret væsentlig forandrede Forudsætninger om Dødeligheden dog ikke forandres mere end med dette forholdsvis meget lille Beløb. Hensynet til mulig senere indtrædende Svingninger i Dødeligheden kan derfor ikke vække Betænkelse, naar da der ved Behandlingen af de Dødeligheds erfaringer, som bleve brugte til Statusopgjørelsen, er iagttaget al Forsigtighed, for at ikke det kalkulerede Overstud skulde vise sig større, end det med god Grund kan paaregnes at være.

ad 2. Ogsaa for Rentefodens Vedkommende er der ved Overstudskalkulen ventelig regnet tilstrækkelig forsigtigt, naar den er sat til $3\frac{1}{2}$ pCt. aarlig. Dersom imidlertid Rentefoden virkelig skulde gaa endnu længere ned, vil Indflydelsen deraf kunne ses i alt Fald tilnærmelsesvis. Da man nemlig har opgjort Status saavel med 4 pCt. som med $3\frac{1}{2}$ pCt., og det derved har viist sig, at den lavere Rentefod gjør det kalkulerede Overstud ca. 2,700,000 Kr. mindre end den høiere, kan det ikke være meget fjernt fra det Rigtige, at en yderligere Nedgang til 3 pCt. Rente for Opgjørelsen vilde bringe Overstudet ned atter med en lignende Sum. Overstudet, som med $3\frac{1}{2}$ pCt. aarlig blev 15,6 Millioner, vilde altsaa, hvis Anstalten alle-

rede fra 1886 for al Fremtid kun kunde udvinde 3 pCt. aarlig, dog endnu bestandig være at anslaa til ca. 13 Millioner.

ad 3. Den beholdne Formue, som ved Udgangen af 1885 sættes til 50,2 Millioner, er for Børsseffekternes Vedkommende evalueret efter de den Gang gjældende Kurser, hvilke være pari for kongelige Obligationer, men ellers for alle 4 pCt.s Obligationer under pari. (Specifikation findes i Marsberetningen for 1885, Ministerialtidende B. 1885, S. 600—601). Hvorvidt disse Kurser for Sikkerheds Skyld burde sættes lavere, er naturligtvis til en vis Grad en Skjønssag. Men for det Første tør det ikke helt lades ude af Betragtning, at jo lavere man vilde sætte Kurserne ved Formuens Evaluering, desto større vilde ogsaa den Rentefod blive, som passende burde lægges til Grund for Opgjørelsen, saa at en af disse Hensyn foretagen Afstrivning paa Formuens Værdi i ethvert Tilfælde ikke med sit fulde Beløb vilde formindste det kalkulerede Overstud. Og for det Andet vil det ses, at selv om Opgjørelsen var sket med 3 pCt. Rente, hvorved Overstudet var blevet ca. 13 Millioner, vilde Anstalten dog efter en Bonusudbetaling af 4 Millioner have ca. 18 pCt. af den samlede Formue tilovers som Reserve udover den fornødne Formue. Selv om Anstalten strax led et Kapitaltab af en saa betydelig Brødel af, hvad den eier, vilde den altsaa dog — bortset fra Dødelighedsændringer — have tilstrækkelige Midler.

Da nu derhos Tarifferne endnu bestandig tør anses for brugbare, maa det efter det Anførte antages at være udenfor al Tvivl, at Anstalten har rigelig Raad til at ofre de omtalte 4 Millioner Kroner til sine Interessenter.

Med Hensyn til Lovforslagets enkelte Paragrafer skal endnu bemærkes Følgende:

Til §§ 1 og 2.

For disse Vedkommende henvises til, hvad der ovenfor er fremsat.

Til § 3.

Medens Forsikring paa eet Liv udgaar af Risikoen, naar den Forsikrede dør, vedbliver en Overlevelsesrente at være indbe-